

ДОБРОТО НИКОГА НЕ СВЪРШВА

В забързаното ни всекидневие все по-често се прибираме у дома огорчени и душевно подтиснати от безразличието на някого, от арогантността на друг, от нахалството и сребролюбие то на трети.

Случва се, обаче, като на островче да те погалят учтиво с безкористна услужливост и да те обнадеждат, че винаги ще има мили и отзивчиви хора.

Неотдавна позвъних по телефона на Регионалната библиотека "Стилиян Чилингиров" в Шумен и помолих,

ако при тях се пази издаваните преди години вестник "Шуменски глас", да ми изпратят по пощата с наложен платеж копия на две публикации от съпруга ми Стоичко Николов, отдавна покойник. Дежурната библиотекарка, за съжаление не узнах името ѝ, любезно ми предложи по-бърза и безплатна услуга - ако публикациите ги има, да ги изпратят по електронната поща до Регионалната библиотека в Търговище и оттам да ги получа.

Само след 20 минути по телефона същата библиотекарка все така любезно ме увери, че интересувашите ме

публикации ги има и след малко ще бъдат изпратени в Търговище.

Благодаря на библиотекарката и на директорката Краси Александрова.

Пак наскоро, беше петък, в пощенската си кутия намерих покана за препоръчано писмо и веднага отидох в централната поща да го получа. Бях закъсняла. Гишетото не работеше. Трябваше в понеделник пак да идвам. Седнах да си почина. След малко дежурната служителка ме попита за домашния ми адрес и от кого чакам писмо, после влезе в съседна стая. След 10-тина

минути донесе писмото. Вероятно тази услуга не влиза в преките задължения на тази служителка, казва се Дияна, но тя прояви вежливост.

Само след няколко дни пощальонката на квартала Наталия позвъни у дома и ми подаде покана за пощенски пакет от чужбина. Но като видя уморения ми вид, сама предложи лично да ми донесе пратката.

Дребни на вид случки, но колко стоплят сърцето. И си казвам, че има и ще има доброта.

БОГДАНА ВЕЛИНОВА